

Tarpinstitucinė byla:
2016/0359(COD)

9170/2/19
REV 2 ADD 1 REV 1

CODEC 1052
JUSTCIV 119
EJUSTICE 64
ECOFIN 483
COMPET 389
EMPL 264
SOC 356

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Nuolatinį atstovų komitetui / Tarybai

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVOS dėl prevencinio restruktūrizavimo sistemų, skolų panaikinimo ir draudimo verstis veikla ir priemonių restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų veiksmingumui didinti, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2017/1132 (Restruktūrizavimo ir nemokumo direktyva) projektas (**pirmasis svarstymas**)
– Teisėkūros procedūra priimamo akto priėmimas
– Pareiškimai

Portugalijos pareiškimas

Portugalija pripažįsta, kad pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl prevencinio restruktūrizavimo sistemų, antrosios galimybės ir priemonių restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų veiksmingumui didinti ir kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/30/ES, tekste valstybėms narėms numatyta pakankamai lankstumo nustatyti, kad būtų draudžiamas panaikinti tam tikrą kategoriją skolas, arba apriboti galimybę pasinaudoti skolų panaikinimo procedūra, arba nustatyti ilgesnį skolų panaikinimo laikotarpi, jei tokie draudimai, apribojimai arba ilgesni laikotarpiai yra tinkamai pagrįsti.

Portugalijos supratimu, valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti naujas nuostatas, pagal kurias būtų draudžiama pasinaudoti galimybe panaikinti mokesčines skolas arba tokia galimybė būtų apribota, ne tik todėl, kad tokios priemonės turi būti laikomos tinkamai pagrįstomis dėl ypatingo mokesčinių skolų pobūdžio, bet ir dėl to, kad siekiant priimti ES teisės aktus, kurie daro poveikį apyvartos mokesčių, akcizų ir kitų rūšių mokesčių mokėjimui, reikėtų kitokio konkretaus teisinio pagrindo, taikant specialią teisėkūros procedūrą, kaip nustatyta Sutartyje dėl Europos Sajungos veikimo.

Atsižvelgdama į tai, Portugalija norėtų laikytis šios pozicijos dėl galimybių panaikinti mokesčines skolas reglamentavimo šią direktyvą perkeliant į nacionalinę teisę.

Vokietijos pareiškimas

Vokietija pritaria Europos Parlamento per pirmąjį svarstymą priimtai pozicijai dėl Komisijos pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl prevencinio restruktūrizavimo mechanizmų, antrosios galimybės ir priemonių restruktūrizavimo, nemokumo ir skolų panaikinimo procedūrų veiksmingumui gerinti (COM(2016) 723).

I.

Tačiau (remdamasi savo ankstesniais pareiškimais, įtrauktais į 2018 m. birželio 4–5 d. bei spalio 11–12 d. TVR tarybos posėdžių protokolus) Vokietija pakartoja savo nuomonę, kad bankų sajungos kontekste šiuo pasiūlymu iš esmės neprisidedama prie priemonių, būtinų siekiant tvariai sumažinti neveiksnių paskolas ir ateityje jų išvengti. Šiuo tikslu reikėtų platesnio užmojo nuostatų, pavyzdžiui, užtikrinti, kad užtikrinimo priemonių turintys kreditoriai likvidavimo procedūrų metu galėtų veiksmingai naudotis užstato verte.

Be to, direktyvos II antraštinėje dalyje (Prevencinio restruktūrizavimo sistemos) suteikiama daug galimybių, kuriomis būtų galima pasinaudoti remiantis nacionaline teise veikti savo nuožiūra, valstybėms narėms suteikiant teisę pasirinkti įgyvendinimo būdus, kuriais neužtikrinamos tinkamos apsaugos nuo piktnaudžiavimo ir ekonominiu požiūriu nepakankamų restruktūrizavimo pastangų priemonės. Dėl to gali užsišesti būtinos nemokumo procedūros, o tai, savo ruožtu, gali lemti mažesnį skolų susigrąžinimą.

Be to, V antraštinės dalies (Stebėsena) 29 straipsnio 3 dalies b punkte numatytas duomenų apie reikalavimų patenkinimo lygį rinkimas turėtų būti privalomas visoms valstybėms narėms, kad būtų galima palyginti nemokumo bylu veiksmingumą bankų sąjungos kontekste.

Todėl siūloma direktyva neužtikrinamas reikiamas minimalus kreditorų apsaugos lygis ir todėl ji nėra svarbus žingsnis siekiant įgyvendinti 2017 m. liepos 11 d. veiksmų planą neveiksnių paskolų problemai Europoje spręsti.

II.

Galiausiai, Vokietijos supratimu, direktyvai, kaip nurodyta 95 konstatuoojamojoje dalyje, taikoma 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptauno konvencija dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliaja įranga, (OL L 121, 2009 5 15, p. 8) ir visi jos protokolai, ir tai dėstomojoje dalyje – 31 straipsnio 3 dalyje – nebuvo aiškiai nurodyta tik todėl, kad papildomi protokolai, kurie ten nenurodyti, dar neįsigaliojo. Todėl Vokietija daro prielaidą, kad neatitikimo papildomiems 2001 m. lapkričio 16 d. Keiptauno konvencijos dėl tarptautinių interesų, susijusių su mobiliaja įranga, protokolams, jiems įsigaliojus, atveju direktyva taip pat nedarys poveikio tų papildomų protokolų taikymui, ir kad todėl kolizija su tarptautinės teisės nuostatomis negalima.
